

תפ"ח 39152/09/10 - ו ז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 39152-09-10 מדינת ישראל נ' ז(עציר)

בפני כבוד הסגן נשיאה נתן זלוצ'ובר - אב"ד
כב' השופטת יעל רז-לוי
כב' השופט שלמה פרידלנדר
המבקש: ו ז
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

הבקשה והתגובות

במסגרת גזר הדין שניתן ביום 15.12.2011 כנגד המבקש בתפ"ח 39152-09-10, חויב המבקש בין היתר, לפצות את המתלוננת בסך של 20,000 ₪.

המבקש לא שילם את כספי הפיצויים בזמן ולכן הועברה גביית הפיצוי למרכז לגביית קנסות.

ביום 26.05.2016 הגיש המבקש בקשה לסגירת התיק בעניין תשלום חוב הפיצויים למתלוננת, מכיוון שלטענתו שילם לה את מלוא כספי הפיצויים בהתאם להחלטת בית המשפט.

בית המשפט זה נתן החלטה, כי היות והמבקש לא שילם את הפיצוי לקופת בית המשפט או למרכז לגביית קנסות, אלא לטענתו שילם למתלוננת ישירות - עליו להביא ראיה בעניין זה.

ביום 1.11.2016 הגיש המבקש מסמך חתום על ידי נוטריון, המאשר כי המתלוננת ניצבה לפניו במשרדו וחתמה מרצונה החופשי על המסמכים המצורפים לטופס, ביניהם אישור, כי קיבלה מהמבקש את מלוא הסכום שמגיע לה בהתאם לפס"ד של בית המשפט.

עוד טען המבקש, ש"הפרקליטות התעלמה מהחלטת בית המשפט והאשימה אותי בזיוף מסמכים ואי ציות להחלטת בית המשפט... חוויתי התמוטטות עצבים שהובילה אותי לטיפול פסיכיאטרי לאחר שהחלו אצלי מחשבות לפגיעה עצמית ומחשבות אובדניות מאחר ולא הצלחתי להתמודד בפני האישומים" ובשל העובדה שלא הצליח לתאם עם המתלוננת פגישה אצל הנוטריון, הוא נעדר ממקום עבודתו 10 ימים ובעקבות כך פוטר מעבודתו. בגין כל האמור, טען המבקש, כי מגיע לו פיצוי מהמשיבה בסך 26,000 ₪.

המשיבה טענה, כי לא הצליחה ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לברר את עמדתה בעניין בקשת המבקש. לטענתה,

נכון ליום 30.01.2017 עומד החוב המדובר, לרבות תוספת הפיגורים, על סך של 29,363 ₪.

המשיבה ציינה, בשם המרכז לגביית קנסות, כי המרכז מותיר את ההכרעה באשר לאימות המסמכים שהגיש המבקש לשיקול דעתו של בית המשפט ומסב את תשומת ליבו של בית המשפט לעובדה, כי מספר ת.ז המופיע באישור הנוטריון אינו זהה למספר המופיע באישור המתלוננת על קבלת הפיצוי.

באשר לבקשת הפיצוי של המבקש טענה המשיבה, כי יש לדחותה על הסף מחמת העדר סמכות עניינית לדון בה במסגרת התיק הפלילי, שאף הוא הפך לחלוט לפני שנים רבות. כן הוסיפה, כי המבקש לא שילם את הפיצוי במועד שנקבע בגזר הדין ואף לא שעה לדרישות ולהתראות שנשלחו אליו בעניין זה וגם מאישורה של המתלוננת עולה, כי המבקש שילם לה את הפיצוי רק ביום 25.11.2015 והחוב צבר ריבית ותוספת פיגורים כדין, במצב דברים זה אין לו להלין אלא על עצמו.

הכרעה

כאמור, גזר הדין בעניינו של המבקש אשר במסגרתו הושת עליו הפיצוי נשוא הבקשה ניתן ביום **15.12.2011**. בהתאם לכך, גזר הדין הפך לחלוט לפני זמן רב וכפועל יוצא מכך, אין בית המשפט צריך להידרש לבקשת המבקש (ראו לעניין זה ע"פ (ח"י) 25117-10-10 **סלאמה (אבו ריש) ואח' נ' מדינת ישראל**). טענות מסוג זה הדומות ל"טענת פרעתי"- יש להביא בפני המרכז לגביית קנסות ולא בפני בית משפט זה.

חרף האמור ובשל העובדה, כי המבקש הגיש לבית המשפט מסמכים המעידים לכאורה על כך, כי המתלוננת אכן קיבלה את הפיצוי, לרבות חתימתה בפני נוטריון, ולאור עמדת המרכז לגביית קנסות שהותיר את ההחלטה בבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט - אני מקבל את בקשת וטענת המבקש בעניין תשלום חוב הפיצויים למתלוננת.

באשר להערת המשיבה, כי מספר ת.ז שמופיע על אישור הנוטריון אינו תואם את זה המופיע באישור המתלוננת על קבלת הפיצוי, אציין, כי המדובר בהוספת הספרה 9 (שנכתבה 4 פעמים באישור הנוטריון במקום 3 פעמים באישור המתלוננת) וברור, כי המדובר בטעות סופר בלבד.

בקשת המבקש לקבלת "פיצויים" מהמשיבה נמחקה. לבית משפט זה אין סמכות עניינית לדון בבקשתו.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצובר,
שופט אב"ד
סגן הנשיאה